

Arrest

nr. 137 845 van 3 februari 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Egyptische nationaliteit te zijn, op 19 december 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 december 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 januari 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. VAN DEN BOSSCHE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Egyptische nationaliteit en bent u afkomstig uit het dorp X in Al Miniya. U verblijft sinds september 2002 in België. U diende twee regularisatieaanvragen in, die beide werden geweigerd. Op 14 juni 2012 diende u in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen in 1999 en 2002 problemen gekend te hebben met (M.O.I.) en (H.D.A.) tegen wie u tweemaal klacht heeft ingediend aangezien zij u hadden aangevallen omdat u een christen bent. Het Commissariaat-generaal nam op 8 januari 2013 een weigeringsbeslissing in uw eerste asielaanvraag aangezien geen geloof gehecht kon worden aan de door u aangehaalde asielmotieven. Verder stelde het Commissariaat-generaal dat uit niets kan afgeleid worden dat het loutere feit kopt te zijn in Egypte en

het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van bepaalde algemene rechten op zich genoeg zou zijn om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van subsidiaire bescherming. Tot slot oordeelde het Commissariaat-generaal dat er voor burgers in Egypte op dat moment geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond. Op 25 april 2013 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in beroep eveneens een weigeringsbeslissing. Wat betreft de door u aangehaalde problemen met (M.O.I.) en (H.D.) wees de Raad op het gebrek aan het actueel karakter van uw ingeroepen problemen. Daarnaast volgde de Raad de motivering van het Commissariaat-generaal betreffende de situatie van kopten in Egypte en betreffende het feit dat er voor burgers in Egypte op dat moment geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond. Uw beroep bij de Raad van State werd op 23 mei 2013 verworpen. Op 15 oktober 2014 diende u een tweede asielaanvraag in. U herhaalde uw vrees om de redenen die u in uw eerste asielaanvraag uiteenzette. Vervolgens verwees u naar de algemene onveiligheidssituatie in uw land en dan in het bijzonder voor koptische christenen. U haalde aan dat uw moeder in gevaar verkeert, aangezien veel oudere vrouwen het slachtoffer worden van roofmoord. Daarom probeerde uw moeder met een visum naar België te komen. Om aan te tonen dat u in geval van terugkeer naar Egypte persoonlijk gevisieerd zal worden, haalde u de moord op twee familieleden van u aan. Ten eerste verwees u naar de moord op (M.H.a.N.), een ver familielid van u, die na uw komst naar België werd vermoord en die afkomstig is uit hetzelfde dorp als u. U vernam het nieuws van zijn dood via (H.T.), zijn broer die in België werd erkend als vluchteling. Ten tweede sprak u over de moord op uw neef (S.N.M.) die dateert van voor uw komst naar België. Hij werd als toevallige voorbijganger gedood door een moslimfamilie die het op christenen had gemunt. U legt in het kader van uw huidige asielaanvraag de (geweigerde) visumaanvraag van uw moeder neer, enkele internetartikels waarin de geschiedenis van de Kopten wordt uiteengezet en één internetartikel waaruit moet blijken dat een ver familielid van u werd vermoord.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval moet worden vastgesteld dat u zich in uw huidige asielaanvraag beroept op de motieven die u aanhaalde in het kader van uw eerste asielaanvraag. In dit verband dient benadrukt te worden dat uw eerste asielaanvraag door de Raad voor Vreemdelingenzaken werd afgewezen omdat de door u aangehaalde problemen met (M.O.I.) en (H.D.) een actueel karakter ontbreken. Daarnaast stelde de Raad dat loutere feit kopt te zijn in Egypte en het daaraan gekoppeld ontzegd zijn van bepaalde algemene rechten op zich niet genoeg is om te besluiten tot de erkenning van de vluchtelingenstatus of de toekenning van subsidiaire bescherming. Tot slot meende dat er voor burgers in Egypte op dat moment geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet bestond. Ook het cassatieberoep dat u hiertegen indienden bij de Raad van State werd verworpen. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden.

Zo dient allereerst voor wat betreft uw beweerde problemen met (M.O.I.) en (H.D.A.) vastgesteld te worden dat u geen elementen aanbracht waaruit een actuele vervolgingsvrees kan blijken. U heeft immers aan dat u niets meer van of over hen vernomen heeft (CGVS, blz. 4) en u weet zelfs niet of zij nog in Egypte zijn (CGVS, blz. 5).

Voor wat betreft uw verwijzing naar de algemene onveiligheidssituatie in uw land en dan in het bijzonder voor koptische christenen, herhaalt het Commissariaat-generaal haar vaststellingen gedaan tijdens uw eerste asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal erkent dat de situatie voor Koptische christenen actueel zorgwekkend is in Egypte. Er kan evenwel – gelet op de vaststelling dat sinds oktober 2013 het aantal gewelddadigheden waarbij de Koptische gemeenschap gevisieerd werd duidelijk is afgenomen - niet gesteld worden dat het loutere feit Kopt te zijn in Egypte op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming.

Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond. U bent hier evenwel niet in geslaagd. U verwees naar de moord van twee familieleden op u. Vooreerst slaagde u er niet in documenten neer te leggen waaruit uw familieband met deze personen blijkt. Van geen van beide incidenten kon u zeggen welke het motief was, wie de daders waren en in welke omstandigheden de moord werd voltrokken. De moord op (S.N.M.) gebeurde een tweetal jaar voor uw vertrek uit Egypte. U maakte hiervan geen melding in uw eerste asielaanvraag. U verklaarde hierover dat u toen niet over bewijzen beschikte om aan te tonen dat hij familie van u was. Dit is echter nog steeds niet het geval. U slaagde er niet in de moord op (M.H.a.N.) in de tijd te situeren. U wist enkel dat deze gebeurde na uw komst naar België (CGVS, blz. 6). Gelet op uw gebrekkige kennis van beide incidenten, gelet op het feit dat uw familieband met deze twee personen niet als aangetoond kan worden beschouwd en gelet op de lange tijdspanne sinds het verstrijken van deze incidenten (eerstgenoemde zou volgens uw verklaringen in 2000 vermoord zijn, laatstgenoemde werd volgens de beschikbare informatie in 2006 vermoord) kan geenszins besloten worden dat u hierbij betrokken was en dat hieruit een risico in uw persoon voortvloeit.

De visumaanvraag van uw moeder (dewelke werd geweigerd) toont enkel haar verlangen om naar België te komen aan. Uw verklaring dat er de laatste tijd veel roofmoorden plaatsvinden op oudere vrouwen in Egypte (CGVS, blz. 4-5) is een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie. Dit volstaat geenszins om te besluiten tot het bestaan van in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft de algemene veiligheidssituatie, merkt het Commissariaat-generaal op dat, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie – dd. 17 november 2014) blijkt dat de politieke situatie en de veiligheidssituatie er erg gespannen zijn sinds het leger president Morsi heeft afgezet en de macht heeft overgenomen. Grote protestbetogingen zijn uitgemond in gewelddadige incidenten tussen de veiligheidsdiensten en aanhangers van de afgezette president. Het geweld bereikte zijn hoogtepunt op 14 augustus 2013 met een aanval van het leger en de politie op twee massabijeenkomsten van pro-Morsi betogers. Hierbij vielen burgerdoden te betreuren onder de betogers. De noodtoestand werd afgekondigd en in de helft van de Egyptische provinciesteden werd de avondklok ingezet. Ook in de maanden nadien bleef het geweld opflakkeren. Het leger werd massaal ingezet om de rust te doen weerkomen en in november 2013 hieven de Egyptische autoriteiten de noodtoestand en de avondklok op. De demonstraties van Morsi-aanhangers blijven weliswaar aanhouden, doch zijn het aantal ongeregelde heden en de daarbij te betreuren burgerslachtoffers sinds begin 2014 geleidelijk verminderd. Aanhangers van de Moslimbroeders beperken zich, conform de instructies van de leiders, tot vreedzaam en gewelddoos verzet. Ingevolge hiervan zijn uitbarstingen van geweld in 2014 uitgebleven.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er na de afzetting van president Morsi tientallen interreligieuze confrontaties plaatsvonden. Hoewel het aantal incidenten waarbij christelijke doelwitten worden gevisieerd, was toegenomen, was het aantal slachtoffers erg beperkt gebleven, daar de aanvallen voornamelijk gericht waren op christelijke gebouwen, dewelke doorgaans leeg waren. Sinds oktober 2013 is het aantal gewelddadigheden waarbij de Koptische gemeenschap in Egypte gevisieerd werd, duidelijk afgenomen. Er werd in 2014 voorts geen melding meer gemaakt van aanvallen op kerken of christelijke bouwwerken, noch van ernstige feiten van sektarisch geweld waarbij doden of gewonden gevallen zijn.

Niettegenstaande het geweld in de Sinai het afgelopen jaar is toegenomen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen de politie en islamitische bendes of bedoeïenenstammen. Het gros van het geweld dat er plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de jihadistische terroristen die zichzelf Ansar Beit al-Maqdis noemen en recent verklaard hebben loyaal te zijn aan de Islamitische Staat. Deze terroristische groepering maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegens passerende voertuigen van het leger en de politie, gerichte moorden op (onder)officieren van de veiligheidstroepen en op personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints en militaire posten. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven

gelaten. Het zwaartepunt van de strijd tussen de Egyptische veiligheidstroepen en Ansar Beit al-Maqdis bevindt zich in noordoost Sinai en lijkt zich vooral te concentreren rondom drie kleine steden, in casu Arish, Sheikh Zuweid en Rafah. Er zijn slechts zeer sporadisch incidenten in het zuiden van de Sinai, in casu El-Tor, Sharm el-Sheikh en Taba. Hoewel er bij de confrontaties tussen Egyptische veiligheidstroepen en aanhangers van Ansar Beit al-Maqdis in de Sinai ook af en toe burgers het leven laten, wijst het relatief lage aantal burgerslachtoffers en de afwezigheid van vluchtelingenstromen in de regio er op dat beide strijdende partijen de civiele bevolking niet viseren en moeite doen om de burgerbevolking in de mate van het mogelijke te ontzien.

Naast de confrontaties in de Sinai pleegt Ansar Beit al-Maqdis af en toe aanslagen elders in Egypte waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen. Tijdens de lente en de zomer van 2014 heeft de groepering, met uitzondering van een aanval op een Egyptisch marineschip, evenwel geen dodelijke aanslagen meer gepleegd buiten de Sinai.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het Commissariaat-generaal over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert aan dat hij weldegelijk nieuwe elementen aanhaalde, met name de algemene onveiligheidssituatie en de situatie van Koptische christenen in Egypte, het feit dat zijn moeder in gevaar verkeert en de moord op twee van zijn familieleden. Hij legde ter staving de geweigerde visumaanvraag van zijn moeder, enkele internetartikels inzake de geschiedenis van de Kopten en een internetartikel inzake de moord op een ver familielid neer.

Verzoeker stelt dat van hem niet kon worden verwacht dat hij gedetailleerdere informatie gaf over de moord op zijn neef en een ver familielid. Hij werd door zijn moeder op de hoogte gebracht van de precaire situatie in Egypte en onderhoudt contacten met Koptische christenen in België.

Verzoeker betoogt zijn land weldegelijk te hebben verlaten omwille van ernstige problemen en kan niet terugkeren. Hij heeft er geen familie en is christen. Het is algemeen gekend dat christenen in Egypte sedert het aftreden van president Moubarak ernstige problemen ondervinden. Verzoeker verwijst in deze naar enkele van het internet geplukte persartikels van 2011. Volgens hem tonen deze aan dat de Koptische christenen, *“in casu verzoeker”*, daadwerkelijk problemen ondervinden in Egypte. De Sharia werd er ingevoerd en het is aannemelijk dat christenen er de komende jaren weinig heil mogen verwachten. Verzoeker stelt tijdens zijn eerste en tweede asielaanvraag verschillende documenten te hebben overhandigd over de situatie van christenen in zijn dorp. Hier werden verschillende mensen bedreigd en zelfs vermoord omwille van hun religieuze overtuiging.

Verzoeker stelt inzake de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus dat hij bij een terugkeer naar Egypte een reëel risico op ernstige schade zal lopen. Hij verwijst hiervoor naar de inhoud van de bestreden beslissing.

2.2.1. Verweerder legt op 15 januari 2015 door middel van een aanvullende nota een update neer van de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.2.2. Verzoeker verklaart ter terechtzitting kennis te hebben van de voormelde nota en informatie en geeft aan dat hij hierop niet wenst te repliceren.

2.3.1. Bij arrest nr. 101 699 van 25 april 2013 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, zoals opgenomen in het administratief dossier (stuk 4), werd inzake verzoekers eerste asielaanvraag geoordeeld dat de vrees inzake de problemen met M.O.I. en H.D. geen actueel karakter had, dat het loutere feit om Kopt te zijn in Egypte en het hieraan gekoppelde ontzeggd zijn van bepaalde rechten niet voldoende was om te besluiten tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus en dat er in Egypte geen reëel risico op ernstige schade bestond in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Het beroep tegen voormeld arrest werd verworpen bij beschikking nr. 9687 van 23 mei 2013 van de Raad van State (administratief dossier, stuk 5).

2.3.2. Artikel 57/6/2, eerste lid van de vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Na ontvangst van het asielverzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het asielverzoek niet in overweging en hij oordeelt op een met redenen omklede wijze dat een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement. In het andere geval, of indien de vreemdeling voorheen het voorwerp heeft uitgemaakt van een weigeringsbeslissing die werd genomen bij toepassing van de artikelen 52, § 2, 3°, 4° en 5°, § 3, 3° en § 4, 3°, of 57/10, neemt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot inoverwegingname van de asielaanvraag.”*

Om een meervoudige asielaanvraag in overweging te kunnen nemen, dienen er derhalve nieuwe elementen aanwezig te zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. De parlementaire voorbereiding van de wet tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van

8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de asielzoeker pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat hij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsovertuigend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de asielzoeker en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (*Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24*).

Uit de stukken van het dossier, de bestreden beslissing en de inhoud van het onderhavige verzoekschrift blijkt dat verzoeker in zijn onderhavige, tweede asielaanvraag zijn vrees van tijdens de eerste asielaanvraag herhaalt en zich daarnaast baseert op het feit dat zijn moeder in gevaar is, op de moord op twee van zijn familieleden, op de situatie voor Koptische christenen in zijn land en op de algemene onveiligheidssituatie in zijn land. Hij legde ter staving de geweigerde visumaanvraag van zijn moeder, enkele internetartikels inzake de geschiedenis van de Kopten en een internetartikel inzake de moord op een ver familielid neer (administratief dossier, stuk 11: documenten).

Verzoeker laat de bestreden beslissing vooreerst echter geheel ongemoeid waar inzake de problemen met M.O.I. en H.D. wordt gemotiveerd:

“Zo dient allereerst voor wat betreft uw beweerde problemen met (M.O.I.) en (H.D.A.) vastgesteld te worden dat u geen elementen aanbracht waaruit een actuele vervolgingsvrees kan blijken. U heeft immers aan dat u niets meer van of over hen vernomen heeft (CGVS, blz. 4) en u weet zelfs niet of zij nog in Egypte zijn (CGVS, blz. 5).

(...)

De visumaanvraag van uw moeder (dewelke werd geweigerd) toont enkel haar verlangen om naar België te komen aan. Uw verklaring dat er de laatste tijd veel roofmoorden plaatsvinden op oudere vrouwen in Egypte (CGVS, blz. 4-5) is een verwijzing naar de algemene veiligheidssituatie. Dit volstaat geenszins om te besluiten tot het bestaan van in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.”

Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en blijft, nu zij niet wordt aangevochten, onverminderd gehandhaafd.

Verder wordt in de bestreden beslissing over de situatie van Koptische christenen in Egypte en de moord op twee familieleden van verzoeker met recht gemotiveerd:

“Voor wat betreft uw verwijzing naar de algemene onveiligheidssituatie in uw land en dan in het bijzonder voor koptische christenen, herhaalt het Commissariaat-generaal haar vaststellingen gedaan tijdens uw eerste asielaanvraag. Het Commissariaat-generaal erkent dat de situatie voor Koptische christenen actueel zorgwekkend is in Egypte. Er kan evenwel – gelet op de vaststelling dat sinds oktober 2013 het aantal gewelddadigheden waarbij de Koptische gemeenschap gevisieerd werd duidelijk is afgenomen - niet gesteld worden dat het loutere feit Kopt te zijn in Egypte op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of te besluiten tot de toekenning van de subsidiaire bescherming. Deze vrees voor vervolging en dit reëel risico op ernstige schade dienen in concreto te worden aangetoond. U bent hier evenwel niet in geslaagd. U verwees naar de moord van twee familieleden op u. Vooreerst slaagde u er niet in documenten neer te leggen waaruit uw familieband met deze personen blijkt. Van geen van beide incidenten kon u zeggen welke het motief was, wie de daders waren en in welke omstandigheden de moord werd voltrokken. De moord op (S.N.M.) gebeurde een tweetal jaar voor uw vertrek uit Egypte. U maakte hiervan geen melding in uw eerste asielaanvraag. U verklaarde hierover dat u toen niet over bewijzen beschikte om aan te tonen dat hij familie van u was. Dit is echter nog steeds niet het geval. U slaagde er niet in de moord op (M.H.a.N.) in de tijd te situeren. U wist enkel dat deze gebeurde na uw komst naar België (CGVS, blz. 6). Gelet op uw gebrekkige kennis van beide incidenten, gelet op het feit dat uw familieband met deze twee personen niet als aangetoond kan worden beschouwd en gelet op de lange tijdspanne sinds het verstrijken van deze incidenten (eerstgenoemde zou volgens uw verklaringen in 2000 vermoord zijn, laatstgenoemde werd volgens de

beschikbare informatie in 2006 vermoord) kan geenszins besloten worden dat u hierbij betrokken was en dat hieruit een risico in uw persoon voortvloeit."

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontkrachten. De artikels waarop hij zijn betoog inzake de situatie van Koptische christenen steunt dateren allemaal uit 2011. Deze informatie kan niet volstaan om afbreuk te doen aan de omstandige en recentere informatie waarop de voormelde, actuele analyse van de situatie van Koptische christenen in Egypte is gesteund (administratief dossier, stuk 12: landeninformatie). Deze analyse vindt overigens andermaal bevestiging in de landeninformatie die door verweerder door middel van een aanvullende nota wordt neergelegd (rechtsplegingsdossier, stuk 7, bijlage, p.15-19) en die door verzoeker niet wordt betwist.

Verder blijkt uit verzoekers verklaringen in het verzoekschrift andermaal dat hij geen details kon geven omtrent de moord op twee familieleden. Hij wist niet wie de daders waren, wat hun motief was en in welke omstandigheden zij werden gedood. Deze vaststelling maakt, samen genomen met de niet-betwiste vaststellingen dat hij zijn familieband met de twee aangehaalde personen niet aantoonst en dat de moorden respectievelijk veertien en acht jaar geleden plaatsvonden, dat geenszins kan worden aangenomen dat hieruit een risico zou voortvloeien in hoofde van verzoeker.

Op basis van de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 12), wordt aangaande de veiligheidssituatie in verzoekers land van herkomst voorts met recht gemotiveerd:

"Wat betreft de algemene veiligheidssituatie, merkt het Commissariaat-generaal op dat, naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus kan toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Egypte (zie COI Focus – Egypte Veiligheidssituatie – dd. 17 november 2014) blijkt dat de politieke situatie en de veiligheidssituatie er erg gespannen zijn sinds het leger president Morsi heeft afgezet en de macht heeft overgenomen. Grote protestbetogingen zijn uitgemond in gewelddadige incidenten tussen de veiligheidsdiensten en aanhangers van de afgezette president. Het geweld bereikte zijn hoogtepunt op 14 augustus 2013 met een aanval van het leger en de politie op twee massabijeenkomsten van pro-Morsi betogers. Hierbij vielen burgerdoden te betreuren onder de betogers. De noodtoestand werd afgekondigd en in de helft van de Egyptische provinciesteden werd de avondklok ingezet. Ook in de maanden nadien bleef het geweld opflakkeren. Het leger werd massaal ingezet om de rust te doen weerkomen en in november 2013 hieven de Egyptische autoriteiten de noodtoestand en de avondklok op. De demonstraties van Morsi-aanhangers blijven weliswaar aanhouden, doch zijn het aantal ongeregelde heden en de daarbij te betreuren burgerslachtoffers sinds begin 2014 geleidelijk verminderd. Aanhangers van de Moslimbroeders beperken zich, conform de instructies van de leiders, tot vreedzaam en gewelddoos verzet. Ingevolge hiervan zijn uitbarstingen van geweld in 2014 uitgebleven.

Uit de beschikbare informatie blijkt voorts dat er na de afzetting van president Morsi tientallen interreligieuze confrontaties plaatsvonden. Hoewel het aantal incidenten waarbij christelijke doelwitten worden gevisieerd, was toegenomen, was het aantal slachtoffers erg beperkt gebleven, daar de aanvallen voornamelijk gericht waren op christelijke gebouwen, dewelke doorgaans leeg waren. Sinds oktober 2013 is het aantal gewelddadigheden waarbij de Koptische gemeenschap in Egypte gevisieerd werd, duidelijk afgenomen. Er werd in 2014 voorts geen melding meer gemaakt van aanvallen op kerken of christelijke bouwwerken, noch van ernstige feiten van sektarisch geweld waarbij doden of gewonden gevallen zijn.

Niettegenstaande het geweld in de Sinai het afgelopen jaar is toegenomen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of ononderbroken gevechten tussen de politie en islamitische bendes of bedoeïenenstammen. Het gros van het geweld dat er plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de jihadistische terroristen die zichzelf Ansar Beit al-Maqdis noemen en recent verklaard hebben loyaal te zijn aan de Islamitische Staat. Deze terroristische groepering maakt bij het uitvoeren van terreuraanslagen gebruik van bembommen gericht tegens passerende voertuigen van het leger en de politie, gerichte moorden op (onder)officieren van de veiligheidstroepen en op personen die verdacht worden van actieve medewerking met de militaire en politionele autoriteiten. Voorts voeren zij guerrilla-aanvallen uit op checkpoints en militaire posten. Het Egyptische leger en de politie reageren op hun beurt door bombardementen en luchtaanvallen uit te voeren op schuilplaatsen van jihadistische terroristen, en door grootscheepse razzia's uit te voeren waarbij het vaak tot gevechten komt. Bij dergelijke confrontaties hebben al honderden rebellen het leven gelaten. Het zwaartepunt van de strijd tussen de Egyptische veiligheidstroepen en Ansar Beit al-Maqdis bevindt zich in noordoost Sinai en lijkt zich vooral te concentreren rondom drie kleine steden, in casu

Arish, Sheik Zuweid en Rafah. Er zijn slechts zeer sporadisch incidenten in het zuiden van de Sinai, in casu El-Tor, Sharm el-Sheikh en Taba. Hoewel er bij de confrontaties tussen Egyptische veiligheidstroepen en aanhangers van Ansar Beit al-Maqdis in de Sinai ook af en toe burgers het leven laten, wijst het relatief lage aantal burgerslachtoffers en de afwezigheid van vluchtelingenstromen in de regio er op dat beide strijdende partijen de civiele bevolking niet viseren en moeite doen om de burgerbevolking in de mate van het mogelijke te ontzien.

Naast de confrontaties in de Sinai pleegt Ansar Beit al-Maqdis af en toe aanslagen elders in Egypte waarbij soms burgerslachtoffers te betreuren vallen. Tijdens de lente en de zomer van 2014 heeft de groepering, met uitzondering van een aanval op een Egyptisch marineschip, evenwel geen dodelijke aanslagen meer gepleegd buiten de Sinai.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in Egypte actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld waardoor die confrontaties worden gekenmerkt dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.”

Verzoeker voert geen dienstige argumentatie tegen de voormelde motivering. Hij beperkt zich immers tot het aanhalen van twee paragrafen uit deze motivering. Bovendien vindt de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in verzoekers land van herkomst andermaal steun in de landeninformatie die door verweerder door middel van een aanvullende nota wordt neergelegd (rechtsplegingsdossier, stuk 7, bijlage, p.15-19) en die door verzoeker niet wordt betwist.

Er is geen element in de informatie aanwezig die toelaat verzoeker te volgen waar hij stelt dat in Egypte de Sharia werd ingevoerd.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. In de bestreden beslissing wordt voor het overige terecht gesteld:

“Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of deze elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.”

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS